

PRE PACEA

TERNĂ

Războaiele, care aduc atâtea efaceri în lume, atâtea jale și zăstru în omenire, abea în zămurile de azi încep să fie considerate ca niște adevărate forme de primitivism în situația actuală de vădit progres a umanității.

Războaiele distrug, în câteva zile, tot ce omenirea a creat în și util timp îndelungat. Și ruzele nu sunt altele decât e-bismul omenesc, dorința teribilă — născută din orgoliu — de tron, remut, peste un ținut și mai întins și neamuri cât mai multe.

Este aceasta însă o tendință totuși protivnică adevăratelor scopuri către care aspiră omenirea în viitor, scopuri ce se realizează în realizarea binelui comun prin conlucrarea tuturor popoarelor.

Ne minunează progresele reate de tehnica modernă. Toate acestea trebuie să fie privite numai prin prisma utilității comune, cidecum însă întrebuințate ca mijloace de distrugere și omor. Civilizația este antipodul primitivismului.

Războiul, apanajul primitivilor, trebuie deci să fie cu desăvârșire înălțat la popoarele civilizate.

Și în occident s'a pus la cale o conțenie între state pentru proscierea războiului. Orice neînțelegeri între popoare se va aplană, pe viitor, pe cale pacifică.

S'au legat națiunile, pe cuvântul de onoare, să nu se mai războiască între dănsle. Să fie, de acum înainte, în lume, o pace eternă.

Stăm și medităm, obiectiv, dar par'că cu scepticism. Și această înțelegere ne pare o simplă utopie.

Cu toate promisiunile și declarațiile reciproce de pacificare, popoarele nu au încredere unele în altele. De aceea în momentul unui legământ solemn cu mare stat lansează câte un crucișător sau submarin, dublează numărul aviaanelor... pentru ca să poată avea orice șanse să pregătesc de război.

Unele țări, învinse în războiul trecut, au revizuirea tratatelor și, poate, precară în surdina mijloace de revanșă, au uriașă masă slavă, bolșevizată, din sărit, este în relații doar cu puține țări din Europa și speră revendicări de teritorii.

Spiritul războiului, par'că, planează deasupra tuturor convențiilor, rânjind nefistofelic.

Războiul ne pare ca un „ceva“ ne-espărit de firea omenească. A apăsător pe lume odată cu omul și va distruge odată cu pieirea omului.

În orice caz, evenimentele viitorului se vor lămurii.

Până atunci, să fim prudenți.

D. L. Stăhiescu

ANARHIE MORALĂ sau ACCEPTARE LAȘĂ ?

Duminică 2 Septembrie, înainte de amiază, în sala teatrului local a avut loc o „Grandioasă întrunire“ a partidului național-țărănesc, în semn de protestare împotriva guvernului.

„Grandioasă“ adunare a ascultat, pe rând, toate cuvântările tuturor membrilor marcanți ai partidului — cuvântări în care oratorii s'au străduit să zugrăviescă situația țării, din toate punctele de vedere, în cele mai negre culori;

„Grandioasă“ adunare a avut, deci, încă odată, ocazia să asculte cum guvernul duce țara la ruină, cum liberalii răvășesc toate bogățiile statului, cum partidul tuturor fărădelegilor deia război încoace, discreditează, constant, în străinătate, pe „cel mai popular“ și pe „cel mai legal“ partid din țară;

„Grandioasă“ întrunire s'a terminat, apoi, printr-o „grandioasă manifestație de stradă. În tot parcursul pietei, până la sediul organizației, manifestații au înalțat strigănd energic:

— Ura! Trăiască Partidul Național-Țărănesc!

— Hura! Jos Liberalii!
— Jos hoții de urne!
— Jos fraudatorii puterii!
— Jos vinovații mizeriei naționale!
— Jos bandiții terenurilor petroliifere!
— Jos gâzzerii!
— etc.

Nu vom judeca veridicitatea atributelor aruncate! După cum nu aș fi judecat veridicitatea celorlalte atribuții ale liberalilor — dacă, bine'nțeles, Național-Țărăniștii ar fi fost la guvern...

Politica e o murdărie. Vrei să te lupți cu ea? Ori o învingi, ori te învinge, tot una-i... Te murdărești! (proverb chinez).

— Jos partidul legăturilor cu Moscova
— Jos partidul care s'a opus la încoronarea Regelui!

— Jos partidul anticonstituțional!
— Jos partidul care a alimentat și susținut jocul primejdios în chestia adului dela 4 Ianuarie!

— Jos partidul aventurii dela Londra!
— Jos partidul revoluționar!
— etc.

Este dreptul fiecărui opoziționist de a înjur, calomnia și discredita — oșios — prin viu grai ori prin scris, pe adversarul dela putere. Obicelul acesta trist a devenit o a doua natură în mentalitatea noastră politică.

Ceace m'a lăsat, însă, mai mult, este latura cealaltă a manifestației: latura morală!

Am văzut, în fruntea adunării, pe un director de școală primară care beneficiază de atâtea vreme, de un contract de închiriere între el și stat — contract avantajos, în primul rând, nume directorului, ca proprietari;

Am văzut pe un simpatic luptător politic a cărui soție deține direcția unei școli prin delegație ministerială, încă dela trecuta guvernare liberală;

Am văzut, deasemenea, pe un distins profesor secundar — a cărui clasă și calitate poate servi oricui de exemplu — și a cărui soție deține, tot prin delegație, o altă direcție de școală;

Și am mai văzut încă pe mulți alții, cu multe alte legături de acest fel față de guvern...

(continuare pe pag. 2-a)

IARĂȘ CHESTIUNEA OPTANȚILOR

Începând dela 1 Septembrie consiliul Ligii Națiunilor și-a redeschis ședințele pentru discutarea mai multor chestiuni destinate acestei sesiuni.

Ungaria a și pornit-o, cu jălbașu proțap, cu să supună unei noi judecări a consiliului chestiunea optanților.

Ungaria tuturor fărădelegilor, Ungaria falsificatorilor de monede străine, Ungaria focarului bolșevic al lui Bela Kun, Ungaria turburătoare de pace a Europei, prin suscitarea ideii revizuirii tratatelor de pace, bate din nou obrazul, la porțile occidentului cerând rediscutarea unei chestiuni care, după o dreaptă judecată, a fost considerată definitiv închisă.

Trebuie să se țină seamă de toate nelegiuirile ce le are la activul său statul ungar, pentru ca să-și poată face oricine o idee clară de câtă impertinență și perfidie dau dovadă acești descendenți ai locuitorilor stepelor Astei, civilizați de Ștefan cel Sfânt.

Liga națiunilor în baza spiritului împăciuitoare de care e călăuzită, cu să scape de acești plicticoși, a spus Ungurilor să se prezinte din nou la o sesiune viitoare.

(continuare pe pag. 2-a)

TRĂDAREA CLERICILOR...?!

O PUNERE LA PUNCT

de Pr. M. GAVRILESCU

Julien Benda, în cartea sa „La Trahison des clercs“ — pe românește „Trădarea cărturarilor“ —, în numele unei vagi spiritualități, a acuzat pe cărturarii moderni că au trădat cauza spiritului, pentru că au părăsit liniștea cabinetelor de studii și s'au amestecat în procesul progresului național. Iar ca concluzie cere cărturarilor să se retragă din viața politică a națiunii, lăsând națiunea să-și conducă singură destinele. Nu este în intenția noastră să analizăm concepțiile bolșevice ale lui Benda, după care sfârșitul tuturor cărturarilor ar fi — moartea lui Socrate — concepție aplicată de liderii comunismului, ce a dat roadele nenorocite și cunoscute de întreaga omenire. Ci vrem să punem la punct o chestiune ridicată

de „Făclă“, în numerele 1 și 2 de către redactorul ei responsabil care în No. 3 declară că: „noi nu scriem așa de dragul scrisului fără să chibzuim ceia ce scriem“.

Spre deplină lămurire vom da textual analiza strict obiectivă făcută de d-l Paul Sterian în No. 226 din Curentul prin foiletonul „Julien Benda răspunde“. În jurul „Trădării Cărturarilor“ — Benda numește pe cărturari „les clercs“, ceiace pe românește s'ar putea tălmăci printr'un termen exact, însă ne mai întrebuințăm astăzi: „diaconi“. Diacon (le clerc) este un cărturar cu semnificație specială. El face parte din tagma religioasă și slujește prin scrisu-i Bisericii. Benda ia acest termen și-l extinde pierzându-i caracterul specific, tuturor cărturarilor, preoților spiritului.

turarilor, preoților spiritului.

De unde termenul arăta în evul mediu precis care era spiritul în care și pe care diacul îl servia, la Benda fiind aplicat prin extensiune devine vag și fără senz imediat. Se vede deci limpede că Benda alegându-și titlul cărții și aplicând termenul de diac (clerc) celor cărora nu li se poate aplica și denegându-l tocmăi celor îndreptățiți să-l poarte, dă naștere unei confuzii grosolane în spiritul lectorului neavertizat. Benda s'a ocupat numai în treacăt de „les gens de l'Eglise“ — oamenii bisericii — și la aceasta reprezentanții Bisericii catolice i-au obiectat următoarele: „Nu acceptăm opoziția perversă pe care o constituiești tu între național și spiritual. Cărturarul nu-și trădează funcția predicând naționalul. Naționalul este spiritul. Patria este divină. Adevărata trădare a cărturarului (clericului) este de a lăsa să piară na-“

(continuare pe pag. 2-a)

Ziaristii

Orașul nostru suferă de filogosa ziaristică. Dela un timp, fițuicile — numite impropriu: ziare — apar — ca ciupercile după ploaie... (comparație usată de mult...) și au, pare-mi-se, o moarte, care le imită spontaneitatea nașterii.

Cum se explică acest proces? Desigur că vitalitatea unui ziar depinde de multe variabile. Eu voi considera numai trei, în ordinea importanței.

Prima — cea mai necesară, desigur nu suficientă — este robustețea creierului celor ce-o alimentează. A doua: natura idealului, c'nsuflește pe ziaristi. Și'n al treilea rând vine concursul publicului cititor. Țin mult să mi se ia în considerare ordinea expusă mai sus.

În ce privește primul punct, eu cred că oricine se crede «chemat», să încerce mai întâi în alte domenii care reclamă mai puțină promptitudine, de ex.: literatura, propriu zisă. Acolo, oricine are timp să lăncezească cât vrea în fața hârtiei goale nefind imperioasă spontaneitatea, pe care o reclamă articolul de ziar.

Articolul de ziar trebuie să aibă curgerea unui torent, care durează o clipă. Stăvilirea aduce răsfirarea apelor — distrugerea lui. Să fie peremptoriu, pletoric și stilul să nu constituie o platitudine.

Ziaristul nu poate fi o mână spartă de cunoștințe acumulate și redată apoi printr-o judecată, deformată chiar de această acumulare. Cultura grefată pe personalitățile mediocre, le distruge. Pe cele puternice le conturează.

Ziaristul — puritan, imzozelitibil — înregistrează cele mai delicate vibrații din mediul în care trăiește, pe lângă care muritorul de rând trece fredonând.

El trebuie să «vadă». Andree Viollis — un mare director de gazetă — spunea relativ la pretențiile ziaristice ale femeii: Les femmes dans la presse? Comment? Pour être journaliste, il faut voir et elle ne savent que regarder et se regarder...

(În fine, el le mai aducea ca argument că n'au buzunar pentru... toc!)

Gazetarul, neputând fi apologistul trecutului, rămâne un irascibil al societății, căreia aparține și un teren, pe care clocotește actualitatea.

Azi, ziaristica a făcut un pas înainte din faza reportagiului și a senzației: polemica. Nu pamfletismul josnic, dobitoicesc. Antagonismul între vederi, să fie pătruns de un spirit desinteresat, de emulație și activitate creatoare.

În modul acesta, cred că paginile ziarelor noastre pietrene ar putea fi

înlocuite cu randuri mai folositoare!

În ce privește idealul însuflețitor nu știu dacă toate ziarele sunt scoase dintr-o imperioasă necesitate sufletească de a exprima o idee, ce te frământă sau din dorința de a remedia cine știe ce defecte ale societății (toate acestea — să se știe — implică prima condiție: găsirea ideii...) sau din alte tendințe umanitariste.

E mai degrabă la mijloc, o contagiune ziaristică, alimentată de un snobism, ce are în serviciul său prea puțin creier.

În privința asta, nimeni să nu fie încurajat de miraculoasele laboratoare, în cari trag nădejdea că își vor perfecționa niște aptitudini iluzorii. Nu de alta, dar experiența costă prea mult.

Vreau să mai spun încă ceva despre legătura — a cărei geneză trebuie căutată în imboldul, dela care au plecat — care ține uniți pe cei grupați în jurul unui ziar. Când e la mijloc numai vâscozitatea moriciloasă a intereselor, vitalitatea publicității descrește, proporțional cu divergențele, ce se creează pe această stare, de cari e foarte susceptibilă biata minte omenească.

«Unde-i dragoste puțină, e lesne a pune pricină» spune poporul.

Ziaristul adevărat nu scrie din considerentele de mai sus, ci dintr'un egoism feroce (poate expresia e prea tare) al satisfacerii ideii, care te chinuie. Obiectivul aparent al articolului, nu e decât pretextul. Efectul vine independent, dela sine.

Când recapitulăm cele scrise mai sus, vedem că vitalitatea unei publicații variază aproape insensibil cu publicul cititor. E o variabilă neglijabilă aproape.

Din genul foilor expuse mai sus, o excepție realizează «Avântul». Gruparea lui — din care, mi se pare, că am onoarea să fiu cel mai tânăr — prezintă o garanție promițătoare.

O variată reuniune reușită, de profesioniști superiori, preoți și studenți

Se realizează astfel o bogată variație în propunerea problemelor, din domenii cât mai diferite.

N'aș vrea să fiu taxat de pesimist Văd viața în culorile cele mai limpezi. Dar îmi place în raționamente, să pun ipoteze extreme.

În ipoteza că vreodată — cumva, Doamne ferește! — i s'ar reteza aripile «Avântului», țin să se știe că asta, nu se va întâmpla niciodată din cauza ameniei encefalice a celor ce-l scriu, ci cel mult din viciu, de ultimul punct.

VASILE DORNEANU

TRĂDAREA CLERICILOR.?!

continuare din pag. 1-a

țiunea, ordinea socială, condițiile fără de care este imposibilă această viață a spiritului a cărei sarcină el o are — primum vivere.

Și pentru ca să terminăm cu această imaginară trădare vom termina tot cu concluziile d-lui Paul Sterian: „Nu există nici o incompatibilitate între spirit și națiune, cărturar și politică.

Ieșirile naționaliste ale celui mai incontestabil reprezentant al spiritualității — Iisus Hristos — ajung pentru a limpezi în ochii creștinului, prețul pe care Dumnezeu însuși îl

acorda ideii naționale în înaintarea spiritului (vezi cazul femeii cananence): căci deși puterile sunt împărțite în această lume, între Apostol și Cezar: atât națiunea cât și spiritualitatea, sunt ale lui Dumnezeu. Cărturarul veritabil va coborâ în mijlocul mulțimii. Îi va arăta calea duhului și va ridica politica la un nivel mai înalt, în politică să rămână tot cărturar, adică om de cultură care luminează pe ceilalți și nu se lasă orbit de ei. Iar în ce privește atitudinea preoților, articolele mele din numerele anterioare au lămurit această chestiune

Preot M. GAVRILESCU

ANARHIE MORALĂ

SAU ACCEPTARE LAȘĂ?

continuare din pag. 1-a

Toți acești oameni mergeau în fruntea celor cari strigau din toți rărunchi: jos liberalii, hoții, bandiții, gâzerii, etc...

Până aici am priceput totul.

Ceeace nu am priceput, însă, este fapta următor: Cum își permit acești cetățeni — intelectuali demni și cinstiți în societate, raționali și limpezii în raporturile lor interindividuale — să batjocoriască, în acest hal, pe cei cu care conlucrează, pe cei dela care dețin diverse mandate, feburile părțicele din conducerea angrenajului nostru social!

Sunt conducătorii partidului Național-Tărănesc revoltați contra celor dela putere? Dece primesc atunci mandate sub conducerea lor — a partidului tuturor hoțiilor și a tuturor fărădelegilor din țara noastră? Și iarăș nu mi-am putut explica de ce liberalii tolerează, astfel, pe cei ce-i hulesc atât de dureros în fața opiniei publice!

Este oare o anarhie morală a celor dintâi și o toleranță îndelung răbdătoare a celor din urmă?

Ori e numai o revoltă îndreptățită a onora și o acceptare lașă a celorlalți!

Iată ce, noi cei mai tineri, nu ne putem explica, deocamdată!

Politikos

SUGESTIUNI

continuare din pag. 1-a

ar auzi nevoile satelor, dacă acestea ar fi bine studiate de el și apoi așternute pe hârtie sub formă de rapoarte sau memorii adeseate prefectului, am avea astăzi un foarte bogat material, adunat la centru, după care prefectii, deputații și senatorii s'ar putea călăuzi în activitatea lor.

Ar putea servi acest material și oamenilor de studiu cari ar avea la îndemână material informativ și statistic.

Prefectul care ar vroi să se ocupe serios de administrația județului lui, de studiarea diferitelor nevoi de natură economică, culturală etc. este nevoit să-și culeagă personal informațiunile.

În calitate de om politic de partid, nu poate verifica unor informațiunile ce i se dau, adeseori tendențioase și nici nu are timpul necesar.

Un prefect, oricât de bine intenționat ar fi, e dezorientat cu privire la problemele județului lui. El nu are perspectiva lor să le poată clasa și alege după importanță.

Din această pricină activitatea lui, în cele mai bune cazuri, se pierde în lucrări mărunte.

Dacă el ar găsi un material informativ bogat, adunat an cu an, bine verificat și ordonat, ar putea avea posibilitatea unei sinteze, ar fi în măsură să croiască un drum, să dea o directivă, să ia o inițiativă.

Cadrul acestui articol nu-mi îngăduie să dau o dezvoltare mai mare gândului meu expus în fuga condelului.

Dacă voi fi reușit numai să determin pe d-l Prefect și domni Prefori măcar să mediteze puțin asupra celor de mai sus, voi fi mulțumit.

I. MATASA

STAMPILE IN CAUCIUC

— ȘI METAL

EXECUTĂ LA ÎMP

TIPOGRAFIA

No. 8—PIATRA-R. STR. PETRU-RAREȘ—No. 8

Fără titlu

Marele și regretatul maestru T. Ioloi, călătoria liniștit, cu soția lui într'un compartiment de cl. I-a. I. I. singuri.

Pe culoar, își făcu apariția un cu mânuși albe, frizura linsă proaspăt și cu monoclu în ochiul stâng. Când cu ochiul cel bun, când cel chior, când cu amândoi, prieterețelor, obraznic și insistent din mna din compartimentul de cl. I-a. I. I. singuri.

Maistrul observă și-și făcu un pl. O bună lecție, n'ar strica.

Eși pe culoar, aprinse o țigară întră în vorbă cu tipul cu privi insistentă și monoclu în ochiul stâng.

— Ascultă mon cher, îți plădama aia?

— Simpatică și nostimă, parol. Foarte interesant!

— Ascultă-mă pe mine, ce înresantă?... e faină... pe onoarea... — și-i făcu un semn discret cu ochiul — Eu o cunosc mai de mult pe onoarea mea... e faină! hai... și-o prezint.

După ce-și îndreptă puțin frizul linsă proaspăt, condus de maistrul tipul intră radios în compartimentul de cl. I-a. I. I. singuri.

— Imi dați voie... Soția mea domnă!...

— ...?!

— Biletele pentru control do

nilor!

Costac

Chestia unei demis

Domnul prefect al județului — în atitudine detestabilă, a unor amniti denți creștini grupați în jurul gazetei «Avântul», față de căi-va membri ai comitei lui cetățenesc — ne-a declarat că demis... din cadrul de presedinte al cetățenesc — lucru pe care noi le adus la cunoștința publicului.

Această declarație, d-l Prefect, a repetat încăodată în fața unui student reprezintă grupul lași.

Membrii comitetului au imitat gestul d-l Prefect, înaintându-și demisii scrise.

Zilele acestea, însă, un afis anunță festival dat de cercul studentesc «Petru-Rareș», sub președinția d-lui Leon Pșer linschi, prefectul județului și preșdintele comitetului cetățenesc.

Noi, care am anunțat la vreme demis d-lui prefect, am rămas surprinși de acea noua întorsătură.

Rugăm pe d-l prefect a clarifica chestia demisiei d-sale din comitetul cetățenesc intrucat noi nu vrem să aparem în fața unei publice ca răspanditori de neexactități.

Dela liceul Petru-Rareș

Elevii promovați ai cl. III-a, și repetenți în cl. IV-a, pot trece examen sumar din l. română, istorie și geografia patriei și drept constituțional, pentru a obține certificatul de 4 clase gimnaziale-vechi. Acest examen se ține între 22 - 24 Sept. liceul local dacă vor fi 40 de candidați. Înscrierile se fac la cancelaria liceului până la 15 Sept. plăd o taxă de 200 lei pentru comisiu.

Elevii cari doresc a sta în an la internatul liceului, se vor înscrie la cancelaria liceului, până ziua de 23 Sept. 1928.

Se atrage atenția că locurile limitate, nu se poate garanta înscrierea celor cari vor întârzia peste această dată.

În acest an direcția internatului condusă de d-l profesor de pedagogie Ion Dragan, fost director șc. normale din Tighina.

INCEPUTUL UNUI NOU AN ȘCOLAR

Inviorați și reconfortați sufletește, ne întoarcem iarăși spre locașurile de lumină. Vacanța ni-a dat prilejul să ne compensăm lipsurile și să trăim momente plăcute în mijlocul naturii immodobite, scutiți de grija școlii și de muncă.

Fiecare din noi a vizitat locuri frumoase și pitorești în țara noastră, încercând să se înzestreze cu frumuseți naturale, sorbind cu buclă nesaț aerul curat al munților și trăind în liniștea și atmosfera religioasă a mănăstirilor. Cu toții am adăugat la cunoștințele noastre impresii plăcute, pe unele notându-le în carnetul zilei, iar pe altele scriindu-le cu litere de aur în memoria, ce nici-o dată nu le va pierde sau uita.

Și astfel an cu an, întocmai ca un film de cinematograf, viața noastră înregistrează noi cunoștințe, noi imagini, noi impresii, pe care omul rațional le coordonează și sistematizează în creierul său. Orice moment și împrejurare ne dă prilejul de a învăța ceva și pentru omul activ timpul trece prea repede: „Die Zeit hat Flügel und die Zeit ist vom Gold”, zice un proverb german și cu drept cuvânt, ni se pare că prea repede au trecut aceste două luni de vacanță.

Cei care au înțeles rosturile au prețuit timpul, — așa cum spune proverbul — și acum vor pași mai siguri pe cărarea noului an școlar. În orice caz, avem credința că fiecare școlar după puterile lui se va întoarce cu un plus de cunoștințe, urmând cu această și sfaturile educatorilor lui.

În curând se vor revedea „colegii” adunați de pe plajurile munților județului Neamț într-o clasă superioară, mai veselă și mai senină poate ca altă dată, căci o eră nouă începe în viața noastră școlară.

Elevii de aceeași clasă nu vor mai fi scindați în realști și modernști,

ci toți vor împărtăși aceleași clipe de emoții și bucurii. Liceul unic îi va forma pe toți în aceeași albie, dându-le cunoștințe generale din toate ramurile științei și formându-le caracterul, pentru ca mâine să devie adevărați cetățeni români, și să poată îmbrățișa, fiecare după dorință, orice ramură de activitate.

Cu această credință vom începe cu toții munca pe altarul reînnoit al culturii și educației. Precis nu putem prevedea nimic, dar experiența ne va întări în noi convingeri.

După atâtea frământări sângeroase care au produs schimbări în toate straturile sociale și în activitatea publică, se impunea în chip imperios și o transformare în instrucția școlară. Dacă războiul a distrus parte din civilizație și cultură, tot el a deschis noi orizonturi de perfecționare în toate ramurile de activitate omenească. Tehnica mai ales a făcut progrese uimitoare, metodele de cercetare științifică deasemenea, literatura a luat și ea o altă înfățișare. Față de toate acestea școala nu putea să rămână cu metodele ei vechi de instrucție și educație. Influențată de noi idealuri și tendințe, se impunea în mod logic o altă programă corespunzătoare timpului, pentru crearea adevăratelor generații de viitor. Deși târziu ea s'a impus și la noi și cu începerea acestui an școlar, o eră nouă se deschide în fața tinerimii școlare, care decongestionată de vechea programă supraîncărcată, va acumula cu mai multă plăcere esența și principiile generale ale diferitelor discipline științifice, îndreptându-și mai mult atenția asupra formării caracterului și personalității ei. Cu acest gând deplin idealism să pornim cu toții la muncă rodnică, profesori și elevi, nădăjduind cu drept cuvânt în crearea unei ere nouă în dezvoltarea învățământului nostru secundar.

TH. HODOROABĂ

Prinderea fiorosului bandit Balan

Vestitul bandit Balan, care prin iscusința și îndrăzneala lui fără pereche, a evadat în atâtea rânduri chiar din ochi, de mai multă vreme, băga groaza în locuitorii județelor din regiunea muntelui.

Nu rare ori zările ne aduceau la cunoștință jafuri și omoruri de așa natură încât credeai că asemenea fapte nu putea să le facă decât un monstru cu chip de om.

După feroasa crimă dela Codlea, când a omorât pe un notar cu întreaga lui familie, s'a auzit în ultimul timp că și-a ucis chiar pe mamă-sa pentru că l'a sfătuit să se predea temându-se să nu-l trădeze.

De groaza unui mare bandit un furt chiar de o mai mică gravitate capătă proporții colosale.

Astfel, în multe părți ale țării chiar și prin lași și prin Galați teama oamenilor semnalase prezența lui Balan. Dânsul însă își continua operațiile fără nici o jenă în înutul lui ocrotit: regiunea muntelui.

Pentru prinderea lui, s'au intensificat măsurile de pază și s'a instituit chiar un premiu de 50.000 lei.

Acum de curând zările din Capitală ne-au adus vestea că banditul Balan a fost prins în județul Făgăraș de doi jandarmi, cari fiind îmbrăcați civil n'au putut fi bănuți de bandit cine sunt.

Pentru ca să nu mai scape și de data aceasta, jandarmii l-au rănit cu un foc de revolver, apoi banditul a fost legat strâns și deportat la Galați.

Informațiuni

Ministerul de interne a solicitat Prefecturii locale, până la data de 20 Sept. un tablou de notarii și secretarii de plasă din Județ.

Ministerul de interne a cerut Prefecturii locale până la data de 15 Sept. foile calificative a ofițerilor de poliție, în vederea întocmirii tablourilor pentru propunerea la înaintare pe anul 1929.

Ministerul de interne a pus în vedere Prefecturii locale a lua măsuri ca atât în stațiunile balneare cât și în cele climaterice să nu se construiască clădiri noi fără aprobarea sus numitului departament.

Ministerul de interne cu ord. No.

Tribunalul Județului Neamț s. I

Publicație de Vânzare No. 5896

Acum 1928 luna Septembrie în 6 zile Tribunalul Neamț s. I în baza cererii făcute de soții Alexandrina și Vas. Buleu din Piatra-N. prin jurnalul No. 4847/928 a dispus fixarea unui nou termen de vânzare prin licitație publică înaintea acestui Tribunal a mobilului total a sumelor soți situați în orașul Piatra-N. strada Carol No. 1-0 mobil, care după raportul încheiat de D-l Portarel I. Dăncă la 1-a locului la ziua de 23 M. 1928 are situația următoare: Terenul de 303 m. p. cu o casă de lemn acoperită cu tablă și compusă din 4 camere cu geamă și un cerdac sobe de zid, levan și dușumele de sânduri, sub casă o pivniță bontă de pământ și în curte o altă casă de lemn, acoperită cu tablă și compusă din trei camere, un anver, cu cerdac sobe de zid, tavani, levan, dușumele de sânduri, în legătură cu această casă o subgarie o bucatărie și o cameră toate de lemn acoperite cu tablă, având sub ele o lașă cu două despărțiri, instalație de lumină electrică, și în curte o pompă pentru apă.

Aceste mobilă sunt situate în Piatra-N. str. Carol No. 1-0 și se învecinează la răsărit cu V. Buleu la apus cu D. Ungureanu la Nord cu str. Carol și la sud cu str. Maraș. Venitul anual circa 50000 lei. Vânzarea și adjudicarea acestui mobil se va face în prezența Tribunalului Neamț s. I în ziua de 18 Sept. 1928 ora 13 începându-se tragarile de la suma de 200000 lei înaltă de export. Sunt somați toți acei care au pretenție vre un drept de chirie sau arendă, de potecă sau privilegiu că înaintea adjudicării să arate Tribunalului pretențiunile lor sub pedeapsă de a nu li se mai pute în seamă.

Prim Președinte,

ss) D. D. APOSTOLIDI

Portarel, I. DURAC

Dosar No. 21/928.

12922/928, a cerut Prefecturii un tablou care să cuprindă persoanele din întreg județul, cari au concesiuni pentru transportul de călători, poșta și bagaje.

În comuna Bistricioara bântue printre vite epizootia de antrax.

În ziua de 27 August 1928, pe la orele 17, pe când d-l I. Popovici, agronom regional din com. Budești Ghica jud. Roman, se ducea din com. Roznov cu căruța spre com. Margineni, ajungând la un pod peste o râpă adâncă la Km. 22-100 de pe șoseaua meinală Piatra-Neamț — Margineni, calul sperindu-se, s'a prăbușit în râpă cu căruța și pasager cu tot.

În stare foarte gravă d-l Popovici a fost dus la domiciliul său din comuna Budești Ghica.

Polițe Protestate

V. N. Idiceanu B. Precista	2700
Al. Ionescu Peatra-N.	1500 și 1300
Ioan Iftimie, C. C. Tofan	
Gh. Gh. Rusu și Carpău	1000
Pr. N. Scobai Uricheni	2000
N. I. Mereuță Zănești	2000
N. C. Cozma Dobreni	2000
V. Gherasim Critei	5000
N. Gh. Berea Dochia	10500
Avram Zilberman Peatra N.	20.000
M. David	2000
C. Gh. Burduja Dragomirești	12000
I. Gabar D-va Roșie	4000
Gh. Andronache, Toma Bonciu	
și Gh. I. Țu Peatra-N.	30000
Ioan Fotea II Slobozia	6000
Sim Meerovici Peatra-N.	8000
Gh. M. Chelaru Podoleni	5000
Ch. V. Bedița Mastacăn	2800
Marcu Biber Bod Ghica	16000
Gh. V. Dobrin Peatra-N	16000
Cop. Silva Tulgheș 5 a câte	100.000
Gh. Ila Bedița Bod Precista	16000
Clara și Leon Palărieru	750
Elias Herșcovici Croitor	5000
Ozias Grimberg	1000
I. Niculescu Peatra-N	75000
V. Ciotlanc Căciulești	2000
Al. I. Cocos Crăcișoani	10000
V. Popescu Borlești	10000
Zigmund Solomon	6000
Meilich Pincu	500

Sfatul cetățenesc dela Primărie

D-l avocat I. Matasă, consilier comunal, vînd să asocieze pe cetățeni la administrația comunală a luat inițiativa înființării unui Sfat Cetățenesc care conform art. 52 din legea administrativă, va funcționa ca organ oficial pe lângă Consiliul comunal și delegația permanentă.

În ziua de 29 August la orele 5 p. m. au fost convocați de d-sa la Primărie vre-o 25 de locuitori din diferite mahalele ale orașului.

După ce d-l I. Matasă expune scopul acestui Sfat Cetățenesc, se pune în discuție chestiunea pâinei.

În unanimitate Sfatul Cetățenesc hotărât următoarele:

Să se reducă prețul pâinei cu 1 leu 50 bani la fiecare calitate de pâine, adică să se vîndă pâinea albă cu 10 lei 50 b. iar cea neagră cu 8 lei 50 b.

Pâinea să fie de 1 kg. complex și să se vîndă numai cu cântarul. Pâinea împletită să aibă același preț cu pâinea albă obicinuită.

Citiți „Avantul”

SOCIETATEA DE PAZĂ ȘI SIGURANȚĂ

PRIMEȘTE ABONAMENTE LUNARE ȘI ANUALE
POSTURI ÎN RAJONE ȘI POSTURI FIXE

FIDUCITATEA

PIATRA-NEAMȚ
STR. APELE MINERALE 5

ÎN VEDEREA NOULUI AN ȘCOLAR : : : VIZITAȚI

PIATRA-NEAMȚ
STR. APELE MINERALE 5

LIBRĂRIA „MUNCA”
PIATRA M. COGĂLNICEANU PIATRA-NEAMȚ

CEA MAI BINE ASORTATĂ CU TOT FELUL DE
CĂRȚI ȘI REQUISITE ȘCOLARE

Atitudini laudabile

Prof. I. NICHITA

Tip. Județului Neamțu